Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

19. prosince 2012*

„Kasační opravný prostředek — Ochrana odrůdových práv Společenství — Nařízení (ES) č. 2100/94 — Článek 73 odst. 2 — Rozhodnutí odvolacího senátu OÚS, kterým se zamítá žádost o odrůdové právo Společenství — Posuzovací pravomoc — Přezkum ze strany Tribunálu — Článek 55 odst. 4 ve spojení s čl. 61 odst. 1 písm. b) — Oprávnění OÚS požádat znovu o zaslání rostlinného materiálu“

Ve věci C-534/10 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 15. listopadu 2010,

Brookfield New Zealand Ltd, se sídlem v Havelock North (Nový Zéland),

Elaris SNC, se sídlem v Angers (Francie),

zastoupené M. Ellerem, avvocato,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

další účastníci řízení:

Odrůdový úřad Společenství (OÚS), zastoupený M. Ekvadem a M. Lightbourne, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

Schniga GmbH, se sídlem v Bolzano (Itálie), zastoupená G. Würtenbergerem, Rechtsanwalt,

žalobkyně v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, M. Ilešič, E. Levits (zpravodaj), J.-J. Kasel a M. Safjan, soudci,

generální advokát: J. Mazák,

vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. dubna 2012,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. července 2012,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem navrhují společnosti Brookfield New Zealand Limited (dále jen „Brookfield“) a Elaris SNC (dále jen „Elaris“) zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 13. září 2010 Schniga v. OÚS – Elaris a Bookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, Sb. rozh. s. II-5089, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Odrůdového úřadu Společenství (dále jen „OÚS“) ze dne 21. listopadu 2007, kterým bylo uděleno odrůdové právo Společenství pro rostlinnou odrůdu „Gala Schnitzer“ (věci A 003/2007 a A 004/2007) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

2 Článek 10 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 319), ve znění nařízení Rady (ES) č. 2506/95 ze dne 25. října 1995 (Úř. věst. L 258, s. 3; Zvl. vyd. 03/18, s. 255, dále jen „nařízení č. 2100/94“) stanoví:

„Odrůda se považuje za novou, pokud v den podání žádosti stanoveným podle článku 51 byly složky odrůdy popřípadě sklizený materiál této odrůdy prodávány šlechtitelem nebo se souhlasem šlechtitele ve smyslu článku 11 nebo odevzdány jiným způsobem k použití odrůdy jiné osobě:

a) na území Společenství nejvýše jeden rok,

[...]“

3 Článek 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 upřesňuje pravomoci OÚS v řízení o udělení odrůdového práva Společenství takto:

„Úřad pomocí obecných pravidel nebo požadavku v konkrétním případě určí, kdy, kde a v jakém množství a jakosti je třeba předložit materiál pro technické zkoušení, jakož i referenční vzorek“.

4 Článek 61 odst. 1 tohoto nařízení stanoví podmínky pro zamítnutí žádosti o udělení práva:

„Úřad zamítne žádost o odrůdové právo Společenství, pokud a jakmile zjistí, že žadatel:

[...]

b) nevyhověl pravidlu nebo požadavku podle čl. 55 odst. 4 nebo 5 ve stanovené lhůtě, Úřad toto nepředložení schválí

[...]“

5 Článek 73 odst. 1 až 3 uvedeného nařízení, nazvaný „Žaloby proti rozhodnutím odvolacích senátů“, stanoví:

1. Rozhodnutí odvolacích senátů, která rozhodla o stížnosti, jsou napadnutelná žalobou u Soudního dvora.2. Žaloba je přípustná z důvodu nepříslušnosti, porušení podstatných procesních předpisů, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo právní normy, kterou je třeba použít při jejím provádění, nebo z důvodu zneužití pravomoci.3. Soudní dvůr může napadnuté rozhodnutí zrušit nebo změnit.“

6 Článek 80 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Pokud bylo žadateli o odrůdové právo Společenství, držiteli nebo jinému účastníkovi řízení u Úřadu navzdory největší svědomitosti za daných okolností znemožněno vůči Úřadu dodržet lhůtu, navrátí se na jeho žádost jeho práva do původního stavu, pokud toto znemožnění má za přímý následek podle tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.“

7 Jak stanoví třetí bod odůvodnění nařízení č. 2506/95, úprava týkající se stížnosti proti rozhodnutí OÚS nebo jeho odvolacího senátu uvedená v nařízení (ES) č. 2100/94 by měla být přizpůsobena úpravě podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

8 Dne 18. ledna 1999 podalo Konsortium Südtiroler Baumschuler (dále jen „KSB“), jehož právní nástupkyní se stala společnost Schniga GmbH (dále jen „Schniga“), k OÚS žádost o odrůdové právo Společenství pro odrůdu jablka (*Malus Mill*) Gala Schmitzer, pojmenovanou původně Schniga.

9 OÚS pověřil Bundessortenamt (Spolkový úřad pro ochranu rostlinných odrůd, Německo), aby provedl technické zkoušení podle čl. 55 odst. 1 nařízení č. 2100/94.

10 Dopisem ze dne 26. ledna 1999 požádal OÚS KSB, aby OÚS a Bundessortenamt předložilo v období od 1. do 15. března 1999 rostlinný materiál nezbytný k technickému zkoušení. OÚS rovněž upřesnil, že KSB má povinnost dodržovat všechny použitelné rostlinolékařské a celní podmínky vztahující se k zasílání materiálu.

11 KSB poskytlo požadovaný materiál ve stanovené lhůtě.

12 Dopisem ze dne 25. března 1999 potvrdil OÚS převzetí požadovaného materiálu, avšak uvedl, že k němu nebylo přiloženo rostlinolékařské osvědčení. OÚS tedy požádal KSB, aby „co nejrychleji“ dodalo tento nezbytný dokument.

13 Dne 23. dubna 1999 zaslalo KSB Bundessortenamt evropský rostlinolékařský pas a poukázal na to, že orgán, který tento pas vydal, tj. úřad na ochranu rostlin v Bolzanu (Itálie), uvedl, že tento dokument slouží jako rostlinolékařské osvědčení.

14 Dne 3. května 1999 Bundessortenamt vyrozuměl KSB o včasném obdržení materiálu a jeho vhodnosti. Dále uvedl, že dodaný evropský rostlinolékařský pas byl dostačující pro účely technického zkoušení a ověření toho, zda byly splněny hmotněprávní podmínky pro udělení odrůdového práva Společenství. Bundessortenamt si nicméně vyžádal opis úředního osvědčení potvrzujícího nepřítomnost viru v předloženém materiálu.

15 V roce 2001 uvědomilo KSB Bundessortenamt o tom, že nemohlo dodat požadovaný listinný důkaz. Vyšlo najevo, že materiál předložený v březnu 1999 pro technické zkoušení obsahoval viry. Bundessortenamt tudíž uvědomil OÚS o svém záměru vykořenit infikovaný materiál, aby se infekce nerozšířila na ostatní rostliny.

16 E-mailem ze dne 13. června 2001 OÚS oznámil KSB, že se mu se souhlasem Bundessortenamt povoluje předložit nový rostlinný materiál neobsahující viry, aby bylo možné pokračovat ve zkoumání žádosti. OÚS odůvodnil své rozhodnutí tím, že zaslané pokyny týkající se rostlinolékařského stavu materiálu nebyly dostatečně jasné, jelikož neupřesňovaly, že materiál nesmí obsahovat viry. KSB tedy nemohlo nést odpovědnost za tuto situaci.

17 Dne 5. května 2006 podaly Elaris, která je držitelkou licence k odrůdovému právu pro odrůdu Baigent, a Brookfield, která je majitelkou tohoto práva, k OÚS námitky na základě článku 59 nařízení č. 2100/94 proti udělení ochrany odrůdě Gala Schnitzer. Tyto námitky se zakládají na starším odrůdovém právu pro odrůdu jablka (*Malus Mill*) Baigent.

18 Důvody uváděné společností Brookfield se týkaly nedostatečné rozlišovací způsobilosti přihlašované odrůdy v porovnání s referenční odrůdou, jejíž je majitelkou. Dále zpochybnila nárok na nové zaslání rostlinného materiálu neobsahujícího viry, který byl přiznán KSB, s tím, že OÚS měl podle ní původní žádost KSB zamítnout.

19 Rozhodnutími EU 18 759, OBJ 06-021 a OBJ 06-022 ze dne 26. února 2007 rozhodl příslušný výbor OÚS o udělení odrůdového práva Společenství odrůdě Gala Schnitzer s tím, že se podle jeho názoru dostatečně liší od referenční odrůdy Baigent. Námitky společnosti Brookfield dále zamítl.

20 Dne 11. dubna 2007 podala společnost Brookfield proti rozhodnutím tohoto výboru odvolání na základě článků 67 až 72 nařízení č. 2100/94.

21 Odvolací senát zrušil sporným rozhodnutím rozhodnutí uvedeného výboru a zamítl žádost o odrůdové právo pro odrůdu Gala Schnitzer. Dospěl konkrétně k závěru, že čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94 neopravňuje OÚS k tomu, aby KSB povolil předložit nový materiál poté, co tento materiál neodpovídal požadavkům v konkrétním případě ve smyslu čl. 55 odst. 4 uvedeného nařízení, uvedeným v dopisech z 26. ledna 1999 a 25. března 1999.

Žaloba před Tribunálem a napadený rozsudek

22 Žalobou podanou dne 4. dubna 2008 se společnost Schniga domáhala, aby Tribunál zrušil sporné rozhodnutí na základě následujících žalobních důvodů:

— nepřípustnost námitek podaných k OÚS společnostmi Elaris a Brookfield;

— porušení čl. 61 odst. 1 písm. b) a článku 62 nařízení č. 2100/94;

— porušení čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94.

23 Společnosti Elaris a Brookfield se účastnily řízení před Tribunálem jakožto vedlejší účastnice na podporu OÚS. Během jednání změnil OÚS svá návrhová žádání a připojil se k stanovisku zastávanému společností Schniga.

24 Tribunál rozhodl, že první žalobní důvod předložený společností Schniga je nepřípustný, a poté se věnoval přípustnosti třetího žalobního důvodu, který společnosti Elaris a Brookfield zpochybňovaly.

25 Tribunál v tomto ohledu v bodě 39 napadeného rozsudku rozhodl, že odvolací senát právně kvalifikoval dopisy ze dne 26. ledna a 25. března 1999, takže tato kvalifikace podléhá jeho přezkumu.

26 Tribunál se meritorně zabýval třetím žalobním důvodem společnosti Schniga a v bodech 62 a 63 napadeného rozsudku odmítl závěry odvolacího senátu, že v důsledku toho, že KSB nevyhovělo požadavkům v konkrétním případě uvedeným v dopisech OÚS z 26. ledna a 25. března 1999, měl tento úřad zamítnout žádost KSB týkající se odrůdy Gala Schnitzer.

27 Argumenty Tribunálu, podle nichž OÚS nepřekročil meze posuzovací pravomoci svěřené mu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94, vyplývají z bodů 64 až 80 napadeného rozsudku.

28 V bodě 64 napadeného rozsudku Tribunál nejprve upřesnil, že je v souladu se zásadou řádného úředního postupu i s nezbytností zajistit řádný průběh a účinnost řízení, aby OÚS – pokud má za to, že nepřesnost podmínek, na nichž podle něj závisí zkoumání žádosti o odrůdové právo, může být napravena – měl možnost pokračovat v průzkumu žádosti a nebyl povinen ji zamítnout.

29 Tribunál dále v bodě 65 napadeného rozsudku zdůraznil, že taková posuzovací pravomoc umožňuje, aby se OÚS ujistil, že jeho požadavky v konkrétním případě jsou jasné, a ostatním žadatelům jednoznačně zjistit svá práva a povinnosti.

30 Tribunál shrnul obsah korespondence mezi OÚS a KSB a poté v bodě 75 napadeného rozsudku konstatoval, že dopisy z 26. ledna a 25. března 1999 jsou nepřesné, pokud jde o skutečnost, že rostlinný materiál, který má být předložen, musí být prost virů, a že e-mail ze dne 13. června 2001 měl tuto nepřesnost napravit.

31 Tribunál na druhém místě odmítl jako irelevantní tvrzení společností Elaris a Brookfield založená na tom, že KSB údajně nebylo v době zkoumání jeho žádosti v dobré víře, a uvedl, že článek 80 nařízení č. 2100/94 není v projednávané věci relevantní.

32 Tribunál tudíž vyhověl třetímu žalobnímu důvodu předloženému společností Schniga a zrušil sporné rozhodnutí.

Řízení před Soudním dvorem

33 Svým kasačním opravným prostředkem navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek a vrátil věc zpět Tribunálu k novému rozhodnutí ve věci samé;

— podpůrně, rozhodl s konečnou platností a zamítl žalobu v prvním stupni a

— uložil společnosti Schniga náhradu nákladů řízení.

34 OÚS a společnost Schniga navrhují, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek navrhovatelek a

— uložil jim náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

35 Navrhovatelky uplatňují dva důvody na podporu kasačního opravného prostředku, z nichž první vychází z toho, že Tribunál porušil čl. 73 odst. 2 nařízení č. 2100/94, a druhý z porušení čl. 55 odst. 4 uvedeného nařízení ve spojení s jeho čl. 61 odst. 1 písm. b) a článkem 80.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 73 odst. 2 nařízení č. 2100/94

Argumenty účastníků řízení

36 Navrhovatelky vytýkají Tribunálu, že překročil meze své pravomoci soudního přezkumu, když v rámci třetího žalobního důvodu, který mu byl předložen, zkoumal skutkové okolnosti. V napadeném rozsudku tak byl podle nich nově posouzen význam a obsah dopisů OÚS ze dne 26. ledna a 25. března 1999. Navrhovatelky tvrdí, že podle čl. 73 odst. 2 nařízení č. 2100/94 se přitom pravomoc Tribunálu omezuje na přezkum legality rozhodnutí odvolacího senátu.

37 OÚS a společnost Schniga tvrdí, že Tribunál má jako jediný pravomoc ke zjišťování a posouzení relevantních skutkových okolností, k jejichž přezkumu Soudní dvůr ve fázi kasačního opravného prostředku není oprávněn. Tvrdí dále, že Tribunál v napadeném rozsudku přezkoumal právní kvalifikaci skutkových okolností provedenou odvolacím senátem, což podle nich v každém případě spadá do jeho pravomoci. Argumenty navrhovatelek jsou tudíž podle nich nepřípustné.

Závěry Soudního dvora

38 Je třeba připomenout, že podle bodu 3 odůvodnění nařízení č. 2506/95 byl článek 73 nařízení č. 2100/94 změněn, aby se úprava týkající se stížnosti proti rozhodnutí OÚS nebo jeho odvolacího senátu přizpůsobila úpravě podle nařízení Rady č. 40/94.

39 Soudní dvůr přitom opakovaně rozhodl stran čl. 63 odst. 2 nařízení č. 40/94, jehož znění je totožné se zněním článku 73 nařízení č. 2100/94, že Tribunál je povolán k posuzování legality rozhodnutí odvolacího senátu OHIM, přičemž kontroluje uplatňování unijního práva tímto senátem, zejména pak s ohledem na skutečnosti, které byly předloženy odvolacímu senátu. V mezích článku 63 nařízení č. 40/94, jak jej vykládá Soudní dvůr, tak může Tribunál provést celkový přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OHIM a v případě potřeby zkoumat, zda tyto senáty provedly správné právní posouzení skutkového stavu sporu, nebo zda posouzení skutkových okolností, které byly předloženy zmíněným senátům, není stiženo vadou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Les Éditions Albert René V. OHIM, C-16/06 P, Sb. rozh. s. I-10053, body 38 a 39).

40 Soudní dvůr v tomto ohledu uznal, že Tribunál má podobnou pravomoc, ať již jde o přezkum legality rozhodnutí OÚS či jeho odvolacích senátů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. dubna 2010, Schräder v. OÚS, C-38/09 P, Sb. rozh. s. I-3209, bod 69).

41 V tomto případě dospěl Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku k závěru, že dopisy ze dne 26. ledna a 25. března 1999 obsahovaly v konkrétním případě požadavky.

42 Tribunálu je v tomto ohledu nutno přiznat totožnou pravomoc provést posouzení u žalob proti rozhodnutím OÚS či jeho odvolacím senátům, a proto mu nelze vytýkat, že provedl nesprávné právní posouzení.

43 Za těchto podmínek je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 55 odst. 4 na řízení č. 2100/94 ve spojení s jeho čl. 61 odst. 1 písm. b) a článkem 80

Argumenty účastníků řízení

44 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zaprvé vytýkají Tribunálu, že shledal, že čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 umožňuje OÚS požadovat v konkrétním případě předložení sanitárních dokumentů nezávisle na požadavku předložit rostlinný materiál potřebný k technickému zkoušení.

45 Tribunál podle nich zadruhé porušil čl. 55 odst. 4 ve spojení s čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94, když rozhodl, že OÚS může povolit předložení nového rostlinného materiálu po uplynutí lhůty uvedené v první žádosti o materiál. Navrhovatelky dále tvrdí, že Tribunál nesprávně dospěl k závěru, že výraz „co nejrychleji" uvedený v dopise ze dne 25. března 1999 nelze u požadavku v konkrétním případě považovat za lhůtu.

46 Navrhovatelky zatřetí vytýkají Tribunálu, že OÚS přiznal diskreční pravomoc, jelikož mu umožnil napravit nepřesnosti v jeho požadavku v konkrétním případě, aniž postupoval zvláštním způsobem stanoveným v článku 80 nařízení č. 2100/94, a dále mu vytýkají rozhodnutí, že otázka, zda byl žadatel v dobré víře, je irelevantní.

Závěry Soudního dvora

47 Jak plyne z bodu 63 napadeného rozsudku, Tribunál rozhodl, že OÚS je oprávněn upřesnit podmínky, jejichž splněním podmiňuje průzkum žádosti o odrůdové právo Společenství, pokud ještě neuplynula lhůta, ve které musí žadatel o odrůdové právo odpovědět na požadavek v konkrétním případě, který mu byl adresován.

48 Na tomto základě dospěl Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku v rámci výkonu posuzovací pravomoci k závěru, že dopis ze dne 25. března 1999 byl požadavkem v konkrétním případě požadujícím zaslání listinného důkazu týkajícího se rostlinného materiálu, který měl být zkoumán, a v bodě 72 téhož rozsudku dále dospěl k závěru, že e-mail OÚS ze dne 13. června 2001 obsahoval požadavek v konkrétním případě požadující zaslání rostlinného materiálu ve smyslu čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94. Tribunál v tomto ohledu rozhodl, že OÚS nepřekročil meze své posuzovací pravomoci.

49 Tribunálu tedy nelze vytýkat, že provedl nesprávné právní posouzení.

50 Úvodem je totiž nutno zdůraznit, že úloha OÚS se vyznačuje vědeckou a technickou komplexitou podmínek pro zkoumání žádostí o odrůdové právo Společenství, takže je důvodné přiznat mu při výkonu jeho funkcí prostor pro uvážení (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Schräder v. OÚS, bod 77). Považuje-li to dále za nutné, OÚS může vzhledem k této široké posuzovací pravomoci zohlednit skutečnosti a důkazy uvedené či předložené opožděně (pokud jde o OHIM, obdobně viz rozsudek ze dne 13. března 2007, OHMI v. Kaul, C-29/05 P, Sb. rozh. s. I-2213, bod 42).

51 OÚS jakožto unijní orgán dále podléhá zásadě řádného úředního postupu, podle níž má řádně a nestranně zkoumat veškeré relevantní okolnosti věci a shromáždit všechny informace týkající se skutkového a právního stavu nezbytné k výkonu jeho posuzovací pravomoci. Jak zdůraznil Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku, OÚS je tedy povinen zajistit řádný průběh a účinnost řízení, která provádí.

52 S ohledem na tato konstatování je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 určí OÚS pomocí obecných pravidel nebo požadavku v konkrétním případě, kdy, kde a v jakém množství a jakosti je třeba předložit materiál pro technické zkoušení, jakož i referenční vzorek.

53 Vzhledem k posuzovací pravomoci OÚS však toto ustanovení nelze vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo zvlášť požádáno o rostlinný materiál, který má být zkoumán, a o listinné důkazy k tomuto materiálu. Jak uvedl Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku – a navrhovatelky to nezpochybňují – dopis ze dne 25. března 1999 se týkal jakosti rostlinného materiálu ke zkoumání a právě tato jakost může být podle čl. 55 odst. 4 nařízení č. 2100/94 předmětem požadavku v konkrétním případě.

54 Tribunálu nelze zadruhé vytýkat, že provedl nesprávné právní posouzení, když rozhodl, že OÚS je oprávněn požádat o nové zaslání rostlinného materiálu ke zkoumání.

55 S ohledem na zásadu řádného úředního postupu a nezbytnost zajistit řádný průběh a účinnost řízení a vzhledem k tomu, že OÚS dospěl podle bodu 74 napadeného rozsudku k závěru, že jeho původní požadavek obsahoval nepřesnosti – což navrhovatelky ostatně nezpochybňují – je tedy tento orgán oprávněn požádat KSB o zaslání rostlinného materiálu splňujícího podmínky upřesněné v novém požadavku v konkrétním případě.

56 Navrhovatelky nemohou v této souvislosti tvrdit, že Tribunál měl rozhodnout, že OÚS má zamítnout žádost KSB o odrůdové právo Společenství na základě čl. 61 odst. 1 písm. b) nařízení č. 2100/94. Toto ustanovení se totiž použije v případě, že OÚS konstatuje, že žadatel ve stanovené lhůtě nevyhověl požadavku v konkrétním případě. Jak Tribunál správně konstatoval, OÚS měl v projednávaném případě za to, že KSB nemohlo původním požadavku v konkrétním případě vyhovět vzhledem k jeho nepřesnosti. OÚS proto nemohl zamítnout žádost KSB o odrůdové právo Společenství, aniž došlo k nesprávnému právnímu posouzení z jeho strany.

57 Pokud jde dále o tvrzení navrhovatelek, podle něhož měl Tribunál zohlednit, že KSB nejednalo v dobré víře, je nutno konstatovat, že navrhovatelky neupřesnily, v jakém smyslu se měl Tribunál dopustit nesprávného právního posouzení, když v bodě 80 napadeného rozsudku rozhodl, že jednání KSB nesouvisí s otázkou, zda měl OÚS možnost napravit nepřesnosti v požadavcích v konkrétním případě.

58 Je tedy nutno konstatovat, že navrhovatelky nepředkládají žádný důkaz, který by toto posouzení byl s to zpochybnit.

59 Pokud jde v poslední řadě o údajné porušení článku 8 nařízení č. 2100/94, postačí připomenout, že toto ustanovení se vztahuje pouze na případy, kdy žadatel o odrůdové právo Společenství nedodržel lhůtu OÚS. V projednávaném případě je nesporné, že jednotlivé požadavky v konkrétním případě, které byly zaslány KSB po podání jeho žádosti o odrůdové právo Společenství, byly zaslány v tomtéž řízení z důvodu nepřesnosti v první výzvě OÚS o poskytnutí materiálu a dokumentů nezbytných ke zkoumání uvedené žádosti. Z toho plyne, že článek 80 nařízení č. 2100/94 se na takovou situaci, jako je situace v projednávaném případě, nepoužije.

60 Druhý důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut jako neopodstatněný.

61 Z výše uvedeného vyplývá, že kasační opravný prostředek je třeba zamítnout.

K nákladům řízení

62 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OÚS požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedeným náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Brookfield New Zealand Ltd a Elaris SNC se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.